

pligtige på institutniveau (efter pensionsafkastbeskatningsloven), idet de fortsat vil være skattepligtige af tilvæksten i de ufordelte kollektive hensættelser. Livsforsikringselskaber vil fortsat være selskabsskattepligtige. Ved opgørelsen af indkomsten efter selskabsskatteoven vil livsforsikringselskabet fortsat have fradrag for disse hensættelser til pensionsopsparerne. Fradraget indikerer, at en del af formueafkastet i selskabet vil tilgå pensionsopsparerne og dermed, at dette afkast skal pensionsafkastbeskattes.

Den indirekte metode i selskabsskatteoven passer reelt ikke sammen med de oven for beskrevne foreslåede regler for livsforsikringselskaberne. Hertil kommer, at der pågår et arbejde i OECD, som forventes at resultere i en ny udformning af artikel 7 i OECD's modeloverenskomst med tilhørende nye kommentarer. Artikel 7 omhandler fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Efter den nuværende artikel 7 er den primære metode til fordeling af indkomst mellem hovedsædet og det faste driftssted den direkte metode. Efter artikel 7, stk. 4, er der dog mulighed for, at den indirekte metode kan anvendes, såfremt der har været sædvane herfor i den pågældende stat, og den indirekte metode fører til resultater, som er i overensstemmelse med principperne i den direkte metode.

Betingelserne for anvendelse af den indirekte metode i forhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster kan imidlertid ikke overholdes i praksis, da metoden ikke tager hensyn til, at visse funktioner ikke varetages i alle dele af selskabet, men f.eks. i stedet samles ét sted.

Den nye udformning af artikel 7, der arbejdes på i OECD, er udelukkende baseret på den direkte metode. Det vil sige uden en videreførelse af den nuværende artikel 7, stk. 4. Til det faste driftssted skal således kunne henføres den fortjeneste, som det faste driftssted kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, som udøvede den samme eller lignede virksomhed på samme eller lignede vilkår og som under fuldstændigt frie forhold afsluttede forretninger med det selskab, hvis faste driftssted det er. Det er derudover hensigten, at der i artiklen skal indgå en formulering om, at der ved fordeling af fortjenesten skal tages hensyn til de funktioner, der udføres, de aktiver, der benyttes, og den risiko, der påtages af selskabet gennem det faste driftssted og gennem andre dele af selskabet.

Med baggrund i ovenstående foreslås det, at de danske skatteregler tilpasses den forventede udvikling inden for OECD med en ophævelse af selskabsskatte-

lovens § 12. Samtidig er en tilpasning også relevant i lyset af den foreslåede omlægning af pensionsafkastbeskatningen.

Til nr. 4

Efter de gældende regler er udgangspunktet, at den del af et livsforsikringselskabs formueafkast, der fordeles til egenkapitalen, skal beskattes efter selskabsskatteoven, og den del af afkastet, der fordeles til pensionshensættelserne, skal beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven.

I dag indrømmes livsforsikringselskaber derfor på selskabsskattesiden fradrag i den skattepligtige indkomst, for hensættelser til de forsikrede, samt årets pensionsafkastskat, jf. selskabsskatteovens § 13, stk. 2, ligesom der i pensionsafkastbeskatningslovens § 14 modsvarende gives et nedslag i pensionsafkastbeskatningsgrundlaget for en del af den selskabsskattepligtige indkomst.

Det er forsikringselskabet, der ejer de aktiver, der ligger til grund for de ordninger, der findes i selskabet. I unit linked ordninger tilhører de underliggende aktiver ligeledes forsikringselskabet. Hermed vil det være forsikringselskaberne, der er skattepligtige af afkastet efter selskabsskatteovens regler. I forhold til pensionsafkastskatten er det ligeledes i dag selskaberne, der er skattepligtige af afkastet af aktiverne. Hvis der ikke var fradragsret for hensættelserne til pensionsopsparerne og pensionsafkastskatten ville der således ske dobbeltbeskatning ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst.

Efter det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) vil livsforsikringselskaber fortsat være skattepligtige på institutniveau af tilvæksten i ufordelte hensættelser, jf. forslaget § 8. Efter forslaget kan livsforsikringselskaberne fradrage den PAL-skat, der vedrører beskatningsgrundlaget opgjort efter PAL § 8 for det indkomstår, der svarer til indkomståret efter denne lov. Det foreslås dog, at fradraget kun kan opnås i det omfang, indkomstårets skat efter § 8 har reduceret indkomstårets hensættelser eller ydelser til de forsikrede. Dette må sædvanligvis antages at være tilfældet som følge af de regler, som Finansstilsynet har fastlagt for fordelingen af det realiserede resultat mv. mellem egenkapitalen og de forsikrede.

Efter det samtidigt hermed fremsatte forslag til pensionsafkastbeskatningslov (L 10) vil pensionsopsparerne i et livsforsikringselskab også blive omfattet af skattepligten, jf. forslaget § 1, stk. 1. Den PAL-skat, der herved pålægges pensionsopsparerne, jf. forslaget § 4, vedrører ikke livsforsikringselskabet, hvor-